

bevist om, at man, naar man er bleven opmærksom paa en Person, som man anseer for mistænkelig, og en Politibetjent eller en Gensdarm kommer til Folf og spørger dem, om de have seet Noget til en saadan Person, da ikke vil vise dem paa Bildspor, men derimod paa det rette Spor. Det ærede Medlem kan imidlertid have Ret i sin Formening ligeoverfor et vist andet Slags omvandrende Personer, der ikke høre til de farlige, og som det ærede Medlem fra Grø (Steenstrup) kaldte Bispefræmmere — det er jo et godt gammelt Navn, og vi kunne derfor lade dem beholde det — thi det kan nok være, at man, naar en Politibetjent spurgte efter en sliq Person, vilde vise ham paa Bildspor, det skal jeg gjerne indrømme; men da disse Personer overhovedet ikke ere farlige for Samsundet, saa vil dette jo ikke have Meget at sige. — Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3de Valgkreds (Madsen) havde Betænkelighed ved at gaae ind paa § 8, der omhandler Instruxen, idet han, hvis jeg forstod ham ret, var bange for, at den høitærede Justitsminister skulde affatte Instruxen til Sognefogderne saaledes, at den vilde komme i Modstrid med Loven. Det forekommer mig, at dette var en temmelig stærk Kritik over den ærede Justitsminister, thi man kan virkelig ikke forudsætte, at Ministeren skulde affatte Instruxen saa uheldig, at den i og for sig skulde være i Modstrid med Loven, og jeg mener derfor, at man kan berolige sig i saa Henseende. Den omhandlede Bestemmelse er overhovedet en af de Bestemmelser i dette Lovforslag, som jeg sætter meest Pris paa, men da den høitærede Justitsminister har lovet at give en saadan Instrux, er Loven jo heller ikke nødvendig af den Grund. Jeg er som sagt iblandt dem, der ubetinget ere stemte for, at Lønningerne til Sognefogderne aldeles skulle bortfalde. Jeg kan ikke indsee, at der er nogen rimelig Grund til fremdeles at vedblive at lønne dem, efterat man har taget det Væsentligste af deres Arbejde fra dem og lagt det over paa Sogneraadene, der, som bekendt, aldeles Intet faae for deres Arbejde. Maaskee vil man svare mig, at Formanden til Nød kan faae Betaling, men saa vil jeg dertil bemærke, at det idetmindste ikke er mig be-

kjendt, at man paa ret mange Steder har gjort Brug af denne Ret; og jeg vil ikke ønske, at man kommer dertil. Da man imidlertid ikke er kommen til andet Resultat med Hensyn til Sognefogdernes Lønning end det, der her foreligger, er jeg af dem, der ønske, at denne Lov ikke gaar videre, og jeg har ogsaa været betænkt paa allerede ved denne Behandling at stemme imod Forslaget; men da der er nogle Medlemmer, som paa en Maade have bedet for Lovforslaget, ønsket, at det maatte komme til 3die Behandling, og jeg ikke har saa Meget imod det, at jeg jo nok kan lade det gaae saa vidt, skal jeg stemme for det ved denne Behandling. Det kan da i alt Fald leve det gamle Nar over og ind i det nye, og hvem veed, om der ikke i det nye Nar kunde fremkomme Noget, der kunde see mere antageligt ud end det her foreliggende, saa at man maaskee kunde komme til at fortryde det, hvis man nu stemte imod det. — Men hvis man ikke til 3die Behandling faaer et mere tilfredsstillende Udbytte end, hvad der her foreligger, saa vil jeg see mig sat i den Nødvendighed at maatte stemme imod Forslaget som Noget, der aldeles ikke er af en saadan praktisk Betydning, at man overhovedet bør lade Lovgivningsmagten have videre at bestille dermed.

Justitsministeren: Det høie Thing vil let see, at min Stilling til Sagen maa være noget forfjællig fra den, jeg indtog og maatte indtage ved 1ste Behandling. Jeg søgte dengang at godtgjøre, at Lovforslaget, saaledes som det var indbragt, indeholdt deels Bestemmelser, der vare overflødige, da de allerede fandtes i vor Lovgivning, og deels Bestemmelser, som jeg absolut maatte modsætte mig i Politivæsenets Interesse. Jeg veed, at denne Mening ogsaa har fundet Indgang i Udvalget, det viser det nu foreliggende Forslag. Jeg skal imidlertid erkende, at de Hovedbetænkkeligheder, jeg havde mod det indbragte Forslag, ere fjernede ved Udvalgets Behandling; men deraf følger egentlig ikke, at jeg kan indrømme, at der er nogen Trang til Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger. Det er en Sag, jeg forsaabtdt ganske hen-